

vonnis

RECHTBANK ZWOLLE-LELYSTAD

Sector civiel recht

Locatie Zwolle

zaaknummer / rolnummer: 193873 / HZ ZA 12-26

Vonnis van 26 september 2012

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
REMMERS BOUWCHEMIE B.V.,
gevestigd en kantoorhoudende te Hoogeveen,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
advocaat mr. M.C.J. Freijters te Koekange, gemeente De Wolden,

tegen

de besloten vennootschap
HOP REINIGING B.V.,
gevestigd en kantoorhoudende te De Krim, gemeente Hardenberg,
gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,
advocaat mr. J.M. Pol te Assen.

Partijen zullen hierna Remmers en Hop genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- het tussenvonnis van 4 april 2012
- de conclusie van antwoord in reconventie en eisvermeerdering in conventie
- het proces-verbaal van comparitie van 12 juli 2012.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Remmers heeft in de periode van april 2010 tot en met oktober 2010 diverse producten aan Hop verkocht en geleverd, waarvoor Remmers diverse facturen heeft verzonden voor een totaalbedrag van € 40.278,96.

2.2. Hop heeft de facturen eerst volledig onbetaald gelaten maar vervolgens op 30 november 2010 een bedrag van € 13.375,59 betaald. Het restant van de facturen is door Hop onbetaald gelaten.

2.3. Remmers heeft daarop Hop in rechte betrokken.

3. Het geschil

in conventie

3.1. Remmers vordert na vermeerdering van eis bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, veroordeling van Hop tot betaling aan Remmers van € 26.903,37 in hoofdsom, te vermeerderen met de contractuele rente van 1,25% alsmede te vermeerderen met een vergoeding voor buitengerechtelijke kosten van € 1.500,00 alsmede te vermeerderen met de wettelijke handelsrente daarover vanaf de dag der dagvaarding tot de dag der algehele voldoening.

3.2. Hop voert verweer.

3.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

in (voorwaardelijke) reconventie

3.4. Hop vordert bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, de overeenkomst(en) tussen partijen (partieel) te ontbinden met veroordeling van Remmers tot betaling van de schade van € 10.756,43, althans een in goede justitie te bepalen bedrag, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente over dit bedrag vanaf de dag der dagvaarding tot aan de dag der algehele voldoening, en met veroordeling van Remmers in de kosten van deze procedure.

3.5. Remmers voert verweer.

3.6. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. Hop heeft ter comparitie een exceptie van onbevoegdheid opgeworpen, getuige de inhoud van de pleitnotities. Ter toelichting daarop heeft zij aangevoerd dat uit artikel 13 van de door Remmers gehanteerde algemene voorwaarden volgt dat bevoegd is *“de rechtbank in het arrondissement waarbinnen verkoper is gevestigd”*. Hop is gevestigd in Hoogeveen en Hoogeveen ligt in het arrondissement Assen, zodat de rechtbank Assen bevoegd is. Aangezien Remmers pas bij conclusie van antwoord in reconventie een beroep heeft gedaan op haar algemene voorwaarden was het voor Hop niet mogelijk de exceptie van onbevoegdheid eerder op te werpen. Remmers heeft verweer gevoerd in die zin dat het door Hop opgeworpen bevoegdheidsincident tardief is – een bevoegdheidsincident moet voor alle weren worden opgeworpen – en Hop dus niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

4.2. Artikel 208 Rv lid 1 bepaalt dat incidentele vorderingen bij met redenen omklede conclusie worden ingesteld. Hop heeft de incidentele vordering opgenomen in een ter comparitie overgelegde pleitnota en niet ingesteld bij conclusie. Hop heeft derhalve niet aan het wettelijke voorschrift van artikel 208 Rv voldaan en de rechtbank zal om die reden de incidentele vordering niet in behandeling nemen.

4.3. Indien de incidentele vordering overigens wel op de juiste wijze zou zijn ingesteld, diende de incidentele vordering naar het oordeel van de rechtbank als tarief niet-ontvankelijk te worden verklaard. De door Hop opgeworpen exceptie van onbevoegdheid is gebaseerd op de toepasselijkheid van de algemene voorwaarden van Remmers. Nu niet gesteld is dat de algemene voorwaarden pas na de door Hop genomen conclusie van antwoord overeen zijn gekomen, kan ervan uit worden gegaan dat de algemene voorwaarden met daarin het forumkeuzebeding bij het tot stand komen van de diverse overeenkomsten tot levering overeen zijn gekomen, zoals ook door Remmers aangevoerd. Dit brengt met zich dat Hop al voor aanvang van de procedure geacht kan worden bekend te zijn geweest met het forumkeuzebeding. Hop had derhalve reeds bij conclusie van antwoord een beroep daarop kunnen doen en niet mogen wachten tot Remmers een beroep zou doen op haar algemene voorwaarden.

in conventie en in (voorwaardelijke) reconventie

4.4. De rechtbank komt nu toe aan de inhoudelijke behandeling van de zaak.

4.5. De conventie en de (voorwaardelijke) reconventie hangen zo nauw met elkaar samen, dat de rechtbank beide vorderingen gezamenlijk zal behandelen.

eisvermeerdering Remmers

4.6. De rechtbank gaat bij de beoordeling uit van de vermeerderde eis van Remmers, nu Hop geen bezwaar heeft gemaakt tegen de vermeerdering van eis en deze ook overigens niet in strijd is met de goede procesorde.

schending van de artikelen 21 en 111 lid 3 Rv

4.7. Het meest verstrekkende verweer van Hop is dat Remmers haar waarheids-, substantiërings- en bewijsaandragplicht heeft geschonden, hetgeen tot afwijzing van haar vordering dient te leiden. Het moet aan Hop worden toegegeven dat de dagvaarding buitengewoon summier is en verificatoire bescheiden ter onderbouwing van de vordering ontbreken. De in de dagvaarding opgenomen zinsnede dat Hop "*geen inhoudelijk verweer [heeft] gevoerd*" doet geen recht aan de werkelijkheid en betekent een schending van de substantiëringsplicht. Aan haar bewijsaandragplicht heeft Remmers in het geheel niet voldaan en een bewijsaanbod ontbreekt zelfs volledig. De dagvaarding voldoet daarmee niet aan hetgeen wettelijk is voorgeschreven. De kwalificatie obscuur libel verdient de dagvaarding evenwel niet nu de grondslag van de vordering van Remmers wel duidelijk blijkt uit de dagvaarding en de vordering zelf voldoende is gespecificeerd. Het is voor Hop, hoe summier de dagvaarding ook is, duidelijk waartegen zij zich moet verweren. Van een schending van artikel 21 Rv waarbij Remmers bewust feiten die voor de beslissing van belang zijn niet heeft aangevoerd, is geen sprake. Naar het oordeel van de rechtbank is Hop dan ook niet in haar verdediging geschaad en de balans tussen partijen is niet zodanig

---

verstoord dat de rechtbank hieraan gevolgtrekkingen dient te verbinden. Dit betekent dat het verweer in conventie dient te stranden en op die grond geen afwijzing van de vordering zal volgen. Daarmee is – naar de rechtbank aanneemt – ook de voorwaarde verbonden aan de reconventionele vordering vervuld.

4.8. Remmers legt aan haar vordering tot betaling haar openstaande facturen ten grondslag. Zij beroept zich voorts op haar algemene voorwaarden.

4.9. Bij de beoordeling gaat de rechtbank uit van de toepasselijkheid van de algemene voorwaarden van Remmers. Ter zitting heeft Hop erkend dat de algemene voorwaarden tussen partijen van toepassing zijn maar tegelijkertijd aangegeven dat daarmee nog niet is gezegd dat de voorwaarden ook daadwerkelijk van toepassing zijn omdat ze mogelijk vernietigbaar zijn. Nu Hop evenwel de vernietigbaarheid van de algemene voorwaarden als geheel niet heeft ingeroepen noch een vernietigingsgrond heeft aangevoerd, gaat de rechtbank uit van de toepasselijkheid van de algemene voorwaarden.

4.10. De kern van het verweer van Hop komt er op neer dat Remmers tekort is geschoten in de nakoming van haar verplichtingen door de levering van ondeugdelijke producten. Hop heeft in de conclusie van antwoord aangevoerd dat de geleverde producten niet aan de specificatie voldeden. Ter onderbouwing van deze stelling heeft Hop aangevoerd dat de heer Lükken heeft bevestigd dat er verkeerde ingrediënten zijn gebruikt bij de geleverde producten. Ter comparitie heeft Hop aangevoerd dat de bij de epoxy geleverde verdunner V101 niet geschikt was en dat de epoxy is gaan klonteren. Remmers heeft een onjuist advies gegeven, te weten verdunnen van de epoxy met V101, aldus Hop. Als gevolg van het tekortschieten door Remmers stelt Hop schade te hebben geleden ten bedrage van € 10.756,43 inclusief btw. In conventie beroept Hop zich op een opschortingsrecht in verband met de door haar gestelde vordering tot schadevergoeding en partiële ontbinding. In het verlangde daarvan stelt Hop een reconventionele vordering in.

4.11. Hop heeft de grondslag van de vordering van Remmers niet betwist en geen verweer gevoerd tegen de hoogte van de vordering in conventie (met uitzondering van de renteberekening). De vordering in conventie is in beginsel dan ook toewijsbaar, behoudens de eventuele gegrondheid van het beroep op een opschortingsrecht door Hop. Ter beoordeling van de vraag of Hop rechtsgeldig heeft opgeschort dient de rechtbank de gegrondheid van de schadevergoedings- en ontbindingsvordering van Hop te beoordelen. De rechtbank zal thans dan ook eerst de reconventionele vordering beoordelen. Daarmee ligt de beantwoording van de vraag voor of Remmers tekort is geschoten in de nakoming van haar verplichtingen. Remmers heeft niet alleen betwist dat zij tekort is geschoten is maar heeft ook aangevoerd dat Hop te laat heeft gereclameerd.

4.12. De rechtbank zal eerst beoordelen of Remmers tekort is geschoten in de nakoming van haar verplichtingen. Op Hop rust de stelplicht en bewijslast (op grond van de hoofdregel van artikel 150 Rv) van het feit dat Remmers tekort is geschoten in de nakoming. Aan bewijslevering wordt pas toegekomen als aan de stelplicht is voldaan. Naar het oordeel van de rechtbank heeft Hop niet aan haar stelplicht voldaan. Niet alleen is voor de rechtbank niet duidelijk of het gebrek in de prestatie van Remmers de samenstelling van het product betreft of het advies om verdunner te gebruiken, maar voor de rechtbank is evenmin duidelijk of het product direct al klonterde of juist is gaan klonteren door het gebruik van de verdunner. Waar het op neerkomt is dat Hop op geen enkele wijze heeft onderbouwd waarin de

---

tekortkoming is gelegen, bijvoorbeeld door de overlegging van nadere stukken. Hop had op zijn minst een verklaring van de heer Lükken in het geding kunnen brengen of een chemisch analyserapport van het product. Het enkel volstaan met de stelling dat het product niet deugdelijk is, is bij gemotiveerde betwisting zoals in casu het geval, onvoldoende. Nu Hop haar stelling onvoldoende heeft onderbouwd, dient die stelling te worden verworpen hetgeen leidt tot afwijzing van de reconventionele vordering. De vraag of Hop tijdig heeft gereclameerd behoeft derhalve geen verdere beoordeling. De rechtbank zal dan ook overgaan tot afwijzing van de reconventionele vordering.

4.13. Afwijzing van de reconventionele vordering brengt met zich dat er geen grond is voor het door Hop ingeroepen opschortingsrecht. Het door Hop daarop gedane beroep zal dan ook worden verworpen en het door Remmers op dit punt gevoerde verweer behoeft geen beoordeling. Nu zoals reeds overwogen in rechtsoverweging 4.11, Hop geen verweer heeft gevoerd tegen de grondslag van de vordering en de hoofdsom zal de rechtbank de vordering in conventie toewijzen. Ter comparitie heeft Hop weliswaar aangevoerd dat niet duidelijk is of bij het berekenen van de rente rekening is gehouden met de betaling van Hop, maar dit probleem is door Remmers ondervangen door bij de vermeerdering van eis de hoofdsom te vorderen – na aftrek van de betaling – te vermeerderen met de contractuele rente vanaf de verschillende vervaldata. De buitengerechtelijke kosten worden vervolgens apart gevorderd. Het verweer van Hop op dit punt dient gelet hierop te worden verworpen. De rechtbank zal in hoofdsom een bedrag van € 26.903,37 toewijzen te vermeerderen met de contractuele rente van 1,25%, aangezien tegen toepassing van de contractuele rente geen verweer is gevoerd door Hop.

4.14. De vordering tot vergoeding van buitengerechtelijke kosten zal worden afgewezen. Remmers heeft niet (voldoende onderbouwd) gesteld dat zij deze kosten daadwerkelijk heeft gemaakt en dat die kosten betrekking hebben op verrichtingen die meer omvatten dan een enkele aanmaning, het enkel doen van een schikkingsvoorstel, het inwinnen van eenvoudige inlichtingen of het op gebruikelijke wijze samenstellen van het dossier.

4.15. Hop zal als de in conventie grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van Remmers worden begroot op:

- griffierecht	1.789,00	
- dagvaardingskosten	78,81	
- salaris advocaat	<u>1.158,00</u>	(2,0 punten × tarief € 579,00)
Totaal	€ 3.025,81	

4.16. Hop zal als de in reconventie in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van Remmers worden begroot op:

- salaris advocaat	<u>226,00</u>	(1,0 punten × factor 0,5 × tarief € 452,00)
Totaal	€ 226,00	

5. De beslissing

De rechtbank

in conventie

5.1. veroordeelt Hop om aan Remmers te betalen een bedrag van € 26.903,37 (zesentwintig duizendnegenhonderddrie euro en zevenendertig eurocent) in hoofdsom, te vermeerderen met de contractuele rente van 1,25% per maand vanaf de verschillende vervaldatum (30 dagen na factuurdatum) tot de dag van volledige betaling,

5.2. veroordeelt Hop in de proceskosten, aan de zijde van Remmers tot op heden begroot op € 3.025,81,

5.3. verklaart dit vonnis in conventie uitvoerbaar bij voorraad,

5.4. wijst het meer of anders gevorderde af.

in (voorwaardelijke) reconventie

5.5. wijst de vorderingen af,

5.6. veroordeelt Hop in de proceskosten, aan de zijde van Remmers tot op heden begroot op € 226,00.

Dit vonnis is gewezen door mr. I.F. Clement en in het openbaar uitgesproken op 26 september 2012.

VOOR GROSSE del 26-09-2012
afgegeven aan mr. M.C.J. Freyts
te De Wijk
De griffier de
Rechtbank Zwolle-Lelystad